

UCHWAŁA Nr XIII/116/2015

Rady Miasta Skierniewice

z dnia 25 czerwca 2015 roku

w sprawie rozpatrzenia skargi na Dyrektora Szkoły Podstawowej Nr 7 im. Kornela Makuszyńskiego w Skierniewicach.

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2013 r. poz. 594, poz. 645 i poz. 1318, z 2014 r. poz. 379 i poz. 1072) oraz art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267, z 2014 r. poz. 183, z 2015 r. poz. 211) **Rada Miasta Skierniewice uchwala, co następuje:**

- §1. Uznaje się za bezzasadną skargę Pani _____ z dnia 30 marca 2015 roku zawierającą zarzuty pod adresem Dyrektora Szkoły Podstawowej Nr 7 im. Kornela Makuszyńskiego w Skierniewicach w zakresie działań podejmowanych w stosunku do skarżącej z przyczyn wskazanych w uzasadnieniu, stanowiącym załącznik do uchwały.
- § 2. Zobowiązuje się Przewodniczącego Rady Miasta Skierniewice do udzielenia skarżącej odpowiedzi na skargę, o której mowa w § 1 poprzez doręczenie uchwały wraz z jej uzasadnieniem.
- § 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

PRZEWODNICZĄCY RADY

Andrzej Melon

Uzasadnienie

Pismem z dnia 5 maja 2015 roku, Zastępca Prezydenta Miasta Skierniewice Jarosław Chęćielewski, przekazał zgodnie z kompetencjami Radzie Miasta Skierniewice, skargę złożoną przez Panią _____ nauczyciela Szkoły Podstawowej Nr _____ w Skierniewicach na działania podejmowane przez Panią Beatę Czaporowską – Bożek, dyrektora Szkoły Podstawowej Nr 7 w Skierniewicach w stosunku do skarżącej.

Rada Miasta Skierniewice po zapoznaniu się z wyjaśnieniami przekazanymi przez Prezydenta Miasta Skierniewice w sprawie powyższej skargi oraz okolicznościami i istotą sprawy – uznała tę skargę za bezzasadną.

W toku przeprowadzonego w sprawie postępowania wyjaśniającego Rada Miasta Skierniewice ustaliła, że skarżąca jest nauczycielką dyplomowaną zatrudnioną na podstawie mianowania. Posiada kwalifikacje wyższe zawodowe z przygotowaniem pedagogicznym uprawniające do zatrudnienia w szkołach podstawowych, gimnazjach i szkołach ponadgimnazjalnych zawodowych w zakresie nauczania matematyki oraz pedagogiki opiekuńczo-wychowawczej. W Szkole Podstawowej Nr _____ nauczała matematyki uczniów klas 4-6. Do 31 sierpnia 2010 roku przez okres 12 lat równocześnie była dyrektorem tej szkoły. Problem zapewnienia godzin matematyki pojawił się z chwilą powrotu skarżącej na stanowisko nauczyciela. Już wtedy w Szkole było 15 godzin matematyki, co stanowiło niepełny etat. Wobec braku możliwości zapewnienia dla nauczycielki wymaganych 18 godzin dydaktycznych z matematyki na terenie szkoły, aby zapobiec zmniejszeniu zatrudnienia nauczycieli, dyrektor szkoły zaproponowała skarżącej dopełnienie godzin do pełnego etatu godzinami wychowawcy świetlicy szkolnej. Dopełnienie godzin nastąpiło na zasadach określonych w § 4 ust. 1 załącznika do Uchwały Rady Miejskiej w Skierniewicach Nr 135/99/13 z dnia 19.08.1999 r. w sprawie ustalenia tygodniowego obowiązkowego wymiaru godzin zajęć niektórych nauczycieli oraz zasady zaliczania do wymiaru godzin poszczególnych zajęć w kształceniu zaocznym i w systemie kształcenia na odległość w szkołach i placówkach oświatowo-wychowawczych prowadzonych przez Miasto

Skierniewice, w brzmieniu nadanym przez Uchwałę Nr XXXVI/72/01 Rady Miasta Skierniewice z dnia 31.05.2001 r. w sprawie zmiany Uchwały Nr 135/99/13 z dnia 19.08.1999 r.: „Obowiązkowy wymiar godzin zajęć nauczyciela zatrudnionego w pełnym wymiarze, na który składają się zajęcia o różnym wymiarze czasu pracy, ustala się uzupełniając podstawowy, niepełny wymiar czasu pracy nauczyciela do wysokości pełnego etatu godzinami innego wymiaru w takiej ilości, w jakiej stanowią one odpowiednią część brakującego etatu”. Według art. 42 ust. 3 Karty Nauczyciela liczba obowiązującego wymiaru zajęć dydaktycznych, wychowawczych i opiekuńczych dla nauczyciela szkoły podstawowej wynosiła 18 godzin tygodniowo. Natomiast dla wychowawcy świetlic szkolnych wynosiło to 26 godzin tygodniowo. Arkusz organizacji szkoły na każdy kolejny rok szkolny był pozytywnie zaopiniowany przez Radę Pedagogiczną szkoły oraz zatwierdzany przez organ prowadzący szkołę. W dniu 30.12.2014 r. skarżąca wezwała szkołę do zapłaty za przepracowanie 12 godzin ponadwymiarowych w każdym tygodniu roku szkolnego 2013/2014.. Rada nie dysponuje żadnymi uprawnieniami władczymi w celu przeprowadzenia postępowania dowodowego w szerszym zakresie, skąd musiała w rozstrzygnięciu oprzeć się na wyjaśnieniach osób bezpośrednio zainteresowanych. Rada Miasta Skierniewice uznała, że jest to zarzut typowo pracowniczy. Z uzyskanych informacji wynika, że obecnie sprawa z powództwa cywilnego jest rozpatrywana w IV Wydziale Pracy Sądu Rejonowego w Skierniewicach.

W odniesieniu do zarzutu podnoszonego w skardze, iż skarżąca jest izolowana z zespołu stanowiącego Radę Pedagogiczną, w toku przeprowadzonego postępowania, ustalono, iż skarżąca i pozostali nauczyciele byli zawiadamiani w formie pisemnego ogłoszenia wywieszzonego w pokoju nauczycielskim, o posiedzeniach Rad Pedagogicznych przynajmniej z tygodniowym wyprzedzeniem. Skarżąca uczestniczyła w posiedzeniach Rad Pedagogicznych, co potwierdzają zapisy w protokołach oraz podpisy na listach obecności. Z wyjaśnień przedstawionych przez dyrektor szkoły wynika, że skarżąca dobrowolnie rezygnowała z kolei z uczestniczenia w uroczystościach okolicznościowych, takich jak spotkania z okazji Dnia Edukacji Narodowej, czy spotkaniach opłatkowych, systematycznie wyobcowując się ze środowiska nauczycieli szkoły. Zarzuty podnoszone w skardze, iż działania dyrektor szkoły miały doprowadzić do sytuacji, w której skarżąca mogłaby utracić pracę lub wykonywać ją na warunkach znacznie gorszych ekonomicznie niż inni nauczyciele zatrudnieni w szkole na podstawie mianowania były rozpatrywane przez Państwową Inspekcję Pracy w Skierniewicach. Kontrola została przeprowadzona w dniach 9-10.04.2015 r. przez inspektora pracy Okręgowego Inspektoratu Pracy w Łodzi, Oddział w Skierniewicach. Kontrola nie potwierdziła stawianych zarzutów.

Odnosząc się do kwestii zarzutów dotyczących stosowania przez dyrektora szkoły działań o charakterze mobbingowym jak również naruszania zasady równego traktowania pracowników, Rada Miasta Skierniewice wskazuje, że ustalenie ich ewentualnej zasadności należy do wyłącznej właściwości sądu pracy. Zarzuty stawiane w skardze w w/w zakresie stanowią w rozumieniu art. 476 § 1 pkt 1 Kodeksu postępowania cywilnego roszczenia ze stosunku pracy lub z nimi związane, w szczególności zarzutu dotyczące naruszenia przez dyrektora szkoły zasad równego traktowania pracowników (art. 18 ^{3a} Kodeksu pracy) i działań lub zachowań posiadających znamiona mobbingu (art. 94 ³ Kodeksu pracy). Jako takie winny więc być rozpatrywane nie przez Radę Miasta Skierniewice, a przez organ właściwy, którym w zaistniałej sytuacji jest sąd pracy. To sąd pracy, a nie Rada Miasta, może rozstrzygnąć, czy doszło do dyskryminowania pracownika. Podobnie sąd pracy może ustalić, czy poczynania dyrektor szkoły wobec pracownika mają znamiona mobbingu. Zgodnie z art. 94 ³ § 3 Kodeksu pracy pracownik, u którego mobbing wywołał rozstrój zdrowia, może dochodzić od pracodawcy (jeśli podda spór w tym zakresie rozstrzygnięciu właściwego sądu pracy) odpowiedniej sumy tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę. Pracownik obowiązany jest wówczas do przytoczenia faktów wskazujących na mobbing.

PRZEWODNICZĄCY RADY

Meloni
Andrzej Meloni

Pouczenie:

Zgodnie z art. 239 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267, z 2014 r. poz. 183 i poz. 1195): „W przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności – organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy – bez zawiadamiania skarżącego”.